

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

משטרת ישראל - תביעות חיפה

המאשימה

נגד

איל מנחם

הנאשם

באמצעות באי-כוחו עוה"ד אדם פיש ויחזקאל חרלף

הכרעת - דין

1

2

3 בפתח הכרעת הדין אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מכל העבירות
4 המיוחסות לו בכתב האישום.

5

6

כתב האישום

7

8 1. כבר עתה אעיר, שהעברית הקלוקלת המופיעה בציטוטים המודגשים שבהכרעת דין זו, כגון
9 "אני ירד לך לחיים", "אני יפטר אותך", "אני יראה לך", "אני ידאג לפטר אותך" - היא
10 הלשון המופיעה בכתב האישום, המצטט את העדויות במשטרה, ואינני מתקן לשון זו אלא
11 מביא אותה כפי כלשונה.

12

13 2. ביום 23.3.10 הוגש כנגד הנאשם, עורך דין במקצועו, כתב אישום המייחס לו חמישה
14 אישומים, שעניינם: התנהגות פרועה במקום ציבורי - עבירה על סעיף 216 (א)(1) לחוק
15 העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), איזמים - עבירה על סעיף 192 לחוק, ותקיפת שוטר
16 כדי להכשילו בתפקידו - עבירה על סעיף 274 (1) לחוק. בהחלטה שניתנה על ידי ביום
17 23.12.10, ביטלתי שני אישומים ושתי הוראות חיקוק מאישומים שנותרו, כך שבסופו של
18 יום נמחקו מכתב האישום העבירות שעניינן התנהגות פרועה במקום ציבורי ותקיפת שוטר
19 כדי להכשילו בתפקידו. בעקבות החלטה זו, הגישה המאשימה ביום 29.12.10 כתב אישום
20 מתוקן, בו יחסה לנאשם שלושה אישומים, המתארים חמישה אירועים שונים, כולם
21 בעבירות איזמים.

22

23 3. הרקע לפרשיות המתוארות בכתב האישום המתוקן הינו כעסו של הנאשם על קב"ט הבניין
24 בו שוכן משרד עריכת הדין שבבעלותו, מר ראובן שפיגלר, על כך שביום 31.5.07 לא מנע

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 מאביו של הנאשם מלהפגין נגדו בנו, מול בניין המשרדים. האישום הראשון מייחס לנאשם
- 2 אמירת המילים "אני יפטר אותך מהעבודה אני ירד לך לחיים", כמילים העונות להגדרת
- 3 עבירת האיומים שבחוק העונשין. האישום השני מתייחס ליום 17.6.07 סמוך לשעה 11:00,
- 4 בכניסה לבניין, שם קילל הנאשם את המתלונן ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בפרנסתו באופן
- 5 שאמר לו: "אני יפטר אותך, אתה לא עושה את העבודה שלך, אתה רשולן ושקרן, תפסיק
- 6 לדבר בטלפון, אני יראה לך מי זה עו"ד אייל מנחם, לך תזדיין, אתה מלוכלך ונבזה." עוד
- 7 נטען באישום זה, שהנאשם צעק לעבר המתלונן באומרו: "המשטרה שמה עליך פס ואני
- 8 שם פס על המשטרה." האישום השלישי דן בשלושה אירועים שונים ונפרדים: הראשון,
- 9 התרחש ביום 18.6.07, שאז פנה הנאשם למר שפיגלר, בכניסה לבניין, כשהוא לבוש במדי
- 10 מילואים ואוחז נשק בידו, וכשהקנה מכוון כלפי מעלה לכיוון המתלונן, ואמר לו: "אני
- 11 יראה לך מי זה עו"ד אייל מנחם, אני יראה לך מאיפה משתין הדג. אני ידאג לפטר אותך
- 12 מהעבודה. אני יטפל בך כמו שאני יודע, המשטרה שמה פס עליך ואני שם פס על
- 13 המשטרה." האירוע השני המתואר באישום זה, מתייחס ליום 27.6.07, סמוך לשעה 14:15,
- 14 עת הגיע הנאשם למשרד בו עובדת גבי סיגל פרץ, בקומה התשיעית בבניין המשרדים, טען
- 15 בפניה שהיא לא סילקה את אביו שעה שהפגין מול הבניין, דפק על שולחנה ואמר: "את
- 16 אשמה כמו ראובן. את חורצת את גורלי", והוסיף: "מי שיפגע בי אני מוכן לפגוע ואני
- 17 מסוגל לפגוע ולרצוח אותי". האירוע השלישי המתואר באישום השלישי, מתייחס ליום
- 18 4.7.07 שעה 09:00, עת נפגשו הנאשם ומר שפיגלר בחנות הבורקס הסמוכה לבניין
- 19 המשרדים, שם צעק הנאשם על המתלונן, באומרו: "אתה רשולן ושקרן" והמשיך ואמר לו:
- 20 "זה לא המקום שלך אני ידאג לפטר אותך".
- 21
- 22 4. בתשובתו לאישומים כפר הנאשם במיוחס לו וטען שבכל מקרה המילים המיוחסות לו בכתב
- 23 האישום אינן מהוות עבירת איומים. ב"כ הנאשם הוסיף וטען: בנוגע לאישום הראשון, כפר
- 24 באמירת המילים "אני יפטר אותך מהעבודה, אני ירד לך לחיים". בנוגע לאישום השני,
- 25 הודה הנאשם באמירת המילים "אתה לא עושה את העבודה שלך, אתה רשולן ושקרן
- 26 ותפסיק לדבר בטלפון", וטען שיתר המילים המיוחסות לו באישום זה לא נאמרו על ידו.
- 27 בנוגע לאישום השלישי: כפר הנאשם במיוחס לו באירוע הראשון, והוסיף שהוא לא נחקר
- 28 כלל על עבירת האיומים בנשק. הנאשם גם כפר בכל המיוחס לו באירועים השני והשלישי.
- 29
- 30 5. מטעם המאשימה העידו 9 עדי תביעה והוגשו 51 מוצגים. מטעם ההגנה העיד הנאשם ו- 7
- 31 עדי הגנה נוספים, והוגשו 54 מוצגים.
- 32
- 33
- 34

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

ראיות הצדדים

המתלונן, מר ראובן שפיגלר

6. העד משמש כקב"ט הבניין בשדרות המגינים 53 בחיפה, שהינו הבניין בו מצוי משרדו של הנאשם. העד סיפר כי במהלך שעות עבודתו הוא יושב בעמדה פתוחה בכניסה ללובי הבניין ותפקידו לכוון אנשים. לדבריו, הוא והנאשם מכירים מזה כ- 7 שנים, מאז פתח הנאשם את משרדו בבניין, ויחסיו עם הנאשם עד לאירוע מיום 31.5.07, עת הפגין אביו של הנאשם מול בניין המשרדים, באומרו (עמ' 32 שורות 28-26):

"בהתחלה היה קשר טוב. כשהוא הגיע לבניין פניתי אליו ואמרתי לו תשמע אני גם איש אחזקה וגם קב"ט הבניין, אם תצטרך משהו, עזרה או משהו, אני לשירותך כמו שלכל דיירי הבניין, אני עושה את זה כשבאים ומתחילים לשפץ, זה מתפקדי."

7. הרקע לסכסוך ביניהם תואר על ידי העד באופן הבא (עמ' 33 שורות 1-18):

"כשהגיע מר איל מנחם לבניין אז היה קשר טוב בינינו.. אביו, אפרים מנחם, היה איתי בקשר טוב מאוד ... יום אחד באים, בשנת 2007, ... נכנס להדביק ניירות בתוך הבניין. בגין זה החל הסכסוך. הסכסוך החל ביני ובין איל ברגע שאביו הגיע לבניין, שם שלט ותלה על עצמו בכניסה לבניין ליד העמ', בין המדרכה לבין הכניסה לבניין, אני לא ראיתי את זה אלא ישבתי בעמדה. כשאני יושב בעמדה יש עמ' שמסתיר את שדה הראייה מצד ימין. הגיע (צ"ל-"הגיעה", ז.פ.) בבוקר סיגל פרץ, המזכירה של איתן לפידות, הודיעה לי ואמרה לי אתה רואה מה שקורה בחוץ. קמתי מהעמדה ואני רואה את אפרים מנחם עם השלט. אמרתי לו אפרים אתה עושה לי צרות, תתפנה וזה לא יפה לא בשבילי ולא בשביל הבן שלך. הוא אמר אני מכבד אותך, יש לי בקשה תעזוב אותי. אם יש לך בעיה איתי תזמין ניידת משטרה. כמה שאני יושב ומדבר עם אפרים, באה עם פקס המזכירה של אייל מנחם ואני עוד אומר לה יפעת תעשי טובה ותודיעי לאיל מנחם שהיה בכנס באילת, שאביו נמצא כאן וכל המצב הזה. ... הבנתי שיפעת הודיעה ובכך נגמר הסיפור."

8. המשך השתלשלות האירועים תוארה על ידי העד באופן הבא (עמ' 33 שורות 18-31 ועמ' 34 שורות 3-4):

"יום למחרת הגיע עו"ד איל מנחם לבניין, מכיוון שאני יודע שהוא אומר לי בוקר טוב ואני אומר לו בוקר טוב, הוא נכנס כמו רוח סערה ולא אמר מילה. ... עליתי כעבור שעה וחצי לקומה 9, שאלתו אותו איל מה קרה, הוא אמר לי תלך מפה נבלה, מטומטם, שלא תעז לעלות לקומה 9, תעוף מפה. סגרתי את הפה וירדתי למטה. מפה התחילו 7 מדורי גהנום בשבילי. זה יום להיכנס לבניין, יום להשמצות, איומים, הטרדות, ואני מתקן את עצמי שהגעתי למצב שהוצאתי דרך עו"ד גל זוהר, את הצו הטרדה מאיימת, היה לי קצת שקט. אחרי זה קיבלתי הארכה וקיבלתי שקט. אחרי שנגמר הצו, שוב החלו הדברים האלו, האיומים, הטרדות. היה אומר לי תלך להזדיין, אני אראה לך

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- מאיפה משתין הדג, המשטרה שמה פס עליך ואני שם פס עליה, היה מסמן לי באצבע מגונה, אני בשר ודם. הייתי אומר לו תעזוב אותי, יש לי אישה נכה בבית, מחוברת לחמצן נוזלי, יש לי צרות מעל ומעבר, תיתן לי מנוח, אני לא באתי להיתקף, לא היה שום דבר עם איל מנחם, פשוט הוא לקח מילה פשוטה ושם עלי חליפה ותפר לי את החליפה, יום יום. אני הגעתי לבעיה שאפילו המעביד שלי, הוא היה צועק עליי אני אדאג לפטר אותך, אתה תדע מי זה עו"ד איל מנחם. ... אני באתי למעבידי, אמרתי שאני לא יכול לעבוד יום יום הוא מטיח בי את הדברים האלה. ... "
9. המתלונן תיאר אירועים נוספים שמיוחסים לנאשם בכתב האישום, אך אלו יובאו בהתאם לפרק הדן באישום הרלוונטי.
10. אקדים כבר עתה ואומר, שאינני מקבל את כל דבריו של מר שפיגלר, וכי חלק מעדותו לא היה אמין, כפי שאפרט בהמשך.
- הנאשם, מר אייל מנחם**
11. הנאשם הינו עו"ד במקצועו משנת 1999, ומנהל את משרדו בבניין המשרדים בו עובד המתלונן, מאז שנת 2005. לדבריו, מאז שעבר לנהל את משרדו בבניין זה, החלו חיכוכים שונים בינו ובין המתלונן וגם עם חברת הניהול, בנושאים שוטפים. לדבריו, השמיע ביקורת בנוגע להתנהלות בבניין (עמ' 123 שורות 16-21). הנאשם הסביר, כי ההתנהלות בינו ובין המתלונן עד לאירוע עם אביו בשנת 2005 הייתה כמי ש"חיינו באותו בניין" (עמ' 124 שורה 6).
12. הרקע לאירועים, נשוא כתב האישום, תוארו על ידי הנאשם באופן הבא (פרוטוקול מיום 20.12.11 עמ' 124 שורות 10-16) :
- " ביום חמישי, בסביבות השעה 10:30, ביום האחרון של הכנס, אני יושב בארוחת בוקר עם משפחתי ומקבל טלפון מרואה החשבון של הבניין. אמר, תשמע הגעתי לבניין ואביך מהבוקר פה עם שלט, תמונה בכניסה, התקהלות, עוברים ושבים, משרדים. אמרתי לו תתעד את הסיפור הזה, תצלם. ראובן יודע מהסיפור הזה? אמר לי כן, ראובן יודע וראה את זה. לא ידעתי מעבר לזה. אמרתי אם ראובן יודע, אני נמצא באילת, הוא מטפל בזה, מה אפשר לעשות מעבר לכך שיתעד את העניין והתכוונתי לפעול לאחר מכן ולנקוט בהליך משפטי כי זה לא נעים ואפילו מזיק ופוגע כי אלו היו דברי בלע."
13. הנאשם סיפר כי הרקע לאירוע עם אביו היה הליכים משפטיים שהתנהלו בשנת 2005 בין אביו ליתר בני המשפחה, בנוגע לכספים בחו"ל. לדבריו, הוא התרגז על המתלונן, שלא הודיע לו על האירוע עם אביו ועל שלא הזמין משטרה. הנאשם סיפר כי חשש שאירוע מסוג

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 זה יכול להתרחש מידי יום, ומשכך, פנה למנהל חברת הניהול, מר דובי גסר, ואמר לו שהוא
2 חושש שהמצב ימשיך להיות כך.
- 3
- 4 14. בנוגע להמשך השתלשלות העניינים, סיפר הנאשם שהוא היה פונה למתלונן "בצורה הכי
5 רגילה והכי רגועה, ראובן, אני מבקש ממך שתשגיח על שער הבניין שלא ישימו שלטים.
6 ראובן, אני מתחנן בפניך שאם מישו עומד עם שלט, תתקשר אליי ויש לך את הטלפון
7 שלי ראובן, אני מבקש שלא תתגרש ואם מישו פונה אליך אל תשקר ותאמר שהודעת לי
8 אם לא הודעת לי" (עמ' 125 שורות 14-17). לדבריו, תגובתו של המתלונן היו "הגברת
9 הרדיו שנמצא אצלו לפול ווליום, קללות, אני מגרש אותך, חולה רוח, כלב, עושה לי אצבע
10 משולשת, קילל אותי פעם בן זונה." (עמ' 125 שורות 21-23).
- 11
- 12 15. בנוגע לאירועים בכתב האישום סיפר (עמ' 125 שורות 26-31):
- 13 "מעולם לא אמרתי לראובן שפיגלר אני אפטר אותך מהעבודה אני לא
14 אומר דברים שאני לא הולך לבצע אותם. העבודה של ראובן לא תלויה
15 בי. מעולם לא היתה תלויה בי. ... אין לי עניין ולא היה לי עניין
16 בפיטורים שלו. הערתי לו שיעשה וזאת זכותי וחובתי כי רציתי שיעשה
17 את העבודה שלו כמו שצריך. לכן, אני אפטר אותך מהעבודה לא
18 אמרתי לו."
- 19
- 20 ובהמשך (עמ' 126 שורה 1):
- 21 "אני ארד לך לחיים אני לא אמרתי לו"
- 22
- 23 16. בהמשך העיד על דברים שאמר למתלונן (עמ' 126 שורות 2-6):
- 24 "היו דברים שהיו היה בטוח. אתה רשול, בוודאות נכון, אתה שיקרת
25 או אתה שקרן, נכון, אמרתי לו כי זה מה שהוא עשה ביום 31.5.07.
26 אתה לא עושה את העבודה שלך כמו שצריך, נכון אמרתי לו. תפסיק
27 לדבר בטלפון ואני מוסיף שיחות פרטיות, זה מה שאני אומר לו, במקום
28 להסתכל מה קורה בבניין הוא היה תופס את הטלפון שעות ומדבר
29 שיחות פרטיות בטלפון."
- 30
- 31 17. ובהמשך (עמ' 126 שורות 7-16):
- 32
- 33 לא אמרתי לו תלך תזדיין, לא אמרתי לו אתה מלוכלך ונבזה, וודאי לא
34 אמרתי לו אני שם פס על המשטרה, אני פקד בדימוס, אני רס"ן
35 בצנחנים ולא אעשה משהו נגד החוק ואני מרגיש עצמי חלק מהמשולש
36 הזה של החוק
37 ...
38 אני אראה לך מי זה עו"ד אייל מנחם, אני לא אמרתי .. ולא אמרתי
39 מאיפה ישתין הדג ולא אמרתי אני אטפל בך כמו שאני יודע ...
- 40
- 41

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

אמרתי לו ונתתי לו הערות בצורה הכי רגועה ושקטה שאני יכול, פעמיים שלוש בשבוע, כדי לבקש ולנסות לגרום לזה שהוא יעשה ויישאר בעבודה ויעשה את תפקידו עבורי ועבור הבניין, בשביל זה אנו משלמים לו משכורת.

18. הנאשם סיפר כי הביקורת הזאת לא מצאה חן בעיני המתלונן, שכן מבחינתו היה "מישהו צעיר שהגיע וקנה משרד לא מכבר ואנו מנהלים את העסק. אז הוא החל עם התלונות במשטרה." (עמ' 126 שורות 17-19).

19. עדותו של הנאשם נאמרה באופן עקבי ושוטף, וניכר שהוא מתאר את האירועים כפי שהתרחשו. הנאשם עשה עליו רושם אמין, ואני מעדיף את גרסתו על גרסת המתלונן, כפי שאפרט בהמשך.

מר תמיר פלד

20. עד זה צילם את התמונה 1/1, בה נראה אביו של הנאשם יושב מחוץ לבניין ומחזיק את שלט בידיו, בו מצויין שמו של הנאשם וטענות האב כלפיו. בעדותו בפניי מיום 20.12.11 סיפר, שביום 31.5.07 הגיע למשרדו בערך בשעה 10:00 וראה את אביו של הנאשם יושב בחוץ עם השלט. הוא התקשר לנאשם, ששהה באותה העת בכנס לשכת עורכי הדין באילת, וסיפר לו אודות מעללי אביו, ולבקשת הנאשם הוא צילם את אביו עם השלט (עמ' 106 שורות 4-5, עמ' 108 שורות 29-31).

21. עד זה עשה עליו רושם אמין, דבריו לא נסתרו, ואני מקבלם כדברי אמת.

גב' יפעת גל

22. העדה שימשה כמזכירה במשרדו של הנאשם בין השנים 2007 עד תחילת 2009. העדה העידה בפניי מטעם ההגנה ביום 20.12.11. בנוגע לאירוע עם אביו של הנאשם מיום 31.5.07, סיפרה כי באותו בוקר הגיעה למשרד בסביבות השעה 08:00 או 08:15, נכנסה לבניין ועלתה למשרד. מאוחר יותר התקשר אליה הנאשם ושאל אותה מדוע לא הודיעה לו על המתרחש עם אביו. לדבריה, לא התעמקה באדם שישב בחוץ, חשבה כי המדובר ב"סתם אדם" ולא ידעה כי המדובר באביו של הנאשם (עמ' 110 שורות 8-14). גם עדה זו עשתה עליו רושם אמין, ואני מקבל את גרסתה.

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

מר ישראל בוכהנדלר

23. העד הינו קבלן לעבודות אלומיניום, שעבד בבנין המשרדים נשוא האירועים מסוף שנת 2006 ועד לחודש אוגוסט שנת 2007. בעדותו בפניי מיום 10.10.11 סיפר (פרוטוקול מיום 10.10.11 עמ' 21 שורות 10-16):

5
6 "באותו אירוע, פתאום מישוה בא ומתפרץ על אותו ראובן. אני כאזרח
7 וכאדם מן היישוב, אני הייתי המום ונדהמתי. לא יודע מה הוא אמר,
8 אבל טונים לא נעימים שלא נעמו לאוזן. ... הוא התפרץ ואני לא זוכר
9 את המשפטים, אבל בטון קצת מאיים, הוא פנה לעיסוקיו והמשכתי
10 לדבר עם ראובן והוא הסביר שזה דברים מהעבר."
11

12 24. העד סיפר כי היה המום ולא יכל לעצור את הנאשם (עמ' 21 שורה 18). עוד סיפר ש"הטון
13 של האדם היה אגרסיבי, ראית על התנועות שלו" (עמ' 21 שורה 23). בנוגע לאיומים שהופנו
14 מצד הנאשם כלפי המתלונן, סיפר כי "הוא איים עליו. הוא אמר לו אני אראה לך, אתה לא
15 תישאר פה (מקריא מההודעה)". (עמ' 21 שורה 31).
16

17 25. עדותו של עד זה אינה מתייחסת לאירוע מסויים המצויין בכתב האישום, כך שלא ניתן
18 למקם את דבריו על לוח הזמנים לפיו מואשם הנאשם. גם המתלונן לא ציין את שמו של עד
19 זה, כמי שהיה עד לאירוע כלשהו מאלה המצויינים בכתב האישום, על כן אינני יכול לסמוך
20 על עדותו, ככזו שיש בה כדי לשמש כראיה להוכחת אישום כלשהו מאלה המיוחסים
21 לנאשם. מעבר לכך, העד מסר את גרסתו במשטרה כשנה לאחר האירוע, וזאת לבקשת
22 המתלונן, מר שפיגלר, והוסיף, שכיום אינו יכול לשחזר את היום המדויק בו אירע האירוע
23 שלגביו העיד, אך אילו היה נשאל על כך בזמן מסירת עדותו המשטרה, הוא יכול היה לברר
24 זאת ביומן האירועים שלו. הימנעות המשטרה מלברר עם העד את התאריך המדויק בו
25 התרחש האירוע נשוא עדותו, בזמן גביית הודעת העד, עלולה לפגוע בהגנת הנאשם, שאינו
26 יכול להתגונן מפני עדות כללית, שלא ניתן לייחסה למועד כלשהו. במצב דברים זה, אני
27 קובע שלא ניתן לסמוך על עדותו של עד זה.
28
29

גב' טטיאנה פוטפוב

30
31 26. העדה הינה עובדת ניקיון בבניין המשרדים נשוא הכרעת הדין, והיא העידה בפניי מטעם
32 המאשימה ביום 30.1.11. לדבריה (עמ' 67 שורות 13-17):

33 "הנאשם התחיל מלחמה עם ראובן ואמר לו מילים לא יפות, כמו בן
34 זונה, גנב, שהוא רוצה לפטר אותו, שהוא אפס וכל המילים האלה
35 אנשים וקליינטים שנכנסים לבניין שומעים את המילים האלה וראובן
36 נכנס ללחץ ויש לו לחץ דם גבוה וכל הזמן צעקות וחבל."
37

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

27. בחקירתה הנגדית נשאלה בנוגע לתאריכים בהם אירועו האירועים (עמ' 68 שורות 10-3):

2

3 "ש. כשהשוטרת הזמינה אותך זה היה ביום 29.6.08. הדברים שאת
4 ראית קרו בערך שנה קודם. את לא זכרת את התאריך מתי זה
5 קרה כל אחד מהדברים?
6 ת. לא זכרת.
7 ש. כשאת באת למשטרה, את ידעת על מה השוטרת מבקשת
8 שתעיד?
9 ת. זה קרה אחרי שהיה בלאגן בתוך המשרד של הנאשם והוא היה
10 בהיסטריה, בוכה וקרה משהו בין הנאשם...."
11

12 ובהמשך (עמ' 68 שורות 20-22):

13

14 "ש. היית במשטרה ביוני 2008. באיזה חודש היו הדברים שאת
15 שמעת?
16 ת. לפני. אולי לפני חודש, לא יודעת. לא לפני הרבה זמן. כל יום הנאשם
17 עושה בלאגן ואני לא זכרת. אני סיפרתי על אירועים משנת 2008.
18

19 28. לטענת ב"כ המאשימה, גם אם העדה לא זכרה תאריכים מדויקים, ניתן ללמוד על
20 התנהגותו של הנאשם כלפי המתלונן, כאשר המדובר במספר רב של פעמים, דבר שיש בו כדי
21 לחזק את עדות המתלונן לגבי ריבוי האירועים ובנוגע למסכת ההתנכלויות והאיומים של
22 הנאשם כלפיו. מנגד טען ב"כ הנאשם כי לפי המועדים עליהם מעידה העדה, עדותה לא
23 רלוונטית לאישומים בשנת 2007.
24

25 29. אכן, עדה זו לא ידעה למקם את האירועים עליהם סיפרה, בזמן כלשהו, למעט הערכה
26 כללית המתייחסת לשנת 2008, שעה שכתב האישום מתייחס לאירועים מאמצע שנת 2007.
27 במצב דברים זה, לא ניתן לסמוך על דבריה של העדה, ככאלה שיש בהם כדי לבסס אירוע
28 כלשהו מאלה המצויינים בכתב האישום, שמא היא מדברת על אירוע אחר, שאיננו נכלל
29 בכתב האישום.
30

31

32

אישום ראשון

33

34 30. כאמור, בהתאם לאישום זה נטען, שלאחר האירוע עם אביו של הנאשם מיום 31.5.07,
35 "במהלך כחודש לאחר האירוע", איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בפרנסתו של המתלונן
36 באומרו "אני יפטר אותך מהעבודה אני ירד לך לחיים". בחקירתו במשטרה מיום 8.7.07
37 (ת1) הוזהר הנאשם בנוגע לאיומיו בפיטורי המתלונן, אך לא בנוגע למילים "אני ירד לך
38 לחיים".

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1

2 31. כפי שקבעתי לעיל, הנאשם עשה עליו רושם אמין, העיד באופן עקבי ורציף, ואני מקבל את
3 דבריו כדברי אמת. המתלונן, לעומת זאת, סתר עצמו בעניינים מספר, כגון בסוגיית כיוון
4 קנה הרובה לעברו, כמפורט בעובדה מס' 1 שבאישום השלישי, כפי שארחיב בהמשך, ואני
5 מעדיף בעניין זה את דברי הנאשם על דבריו, וקובע, שבכל הנוגע לאישום הראשון, הנאשם
6 לא אמר את המילים המיוחסות לו, על כן הנני מזכה אותו מכל המיוחס לו באישום זה.

7

8

9

אישום שני

10 32. אישום זה מתייחס ליום 17.6.07, כאשר הנאשם פנה למתלונן, באומרו: "אני יפטר אותך,
11 אתה לא עושה את העבודה שלך, אתה רשול ושרקן, תפסיק לדבר בטלפון, אני יראה לך מי
12 זה עו"ד אייל מנחם, לך תזדיין, אתה מלוכלך ונבזה" והוסיף ואמר לו "המשטרה שמה
13 עליך פס ואני שם פס על המשטרה".

14

15 33. הנאשם כאמור, הודה כי אמר "אתה לא עושה את העבודה שלך, אתה רשול ושרקן ותפסיק
16 לדבר בטלפון", וטען שאת יתר המילים הוא לא אמר.

17

18 34. להוכחת אישום זה העידה המאשימה, בין היתר, את מר מאיר שרמן, ששירת במשטרה
19 בחודש יוני 2006 כמש"ק הדר עליון וכיום הוא בפנסיה. לדבריו, את הנושא של המתלונן
20 הכיר שלא במסגרת תפקידו, אלא בשל כך שבבניין בו התרחש האירוע, היה עו"ד שטיפל
21 בתיק הגירושין שלו, ובאחת הפעמים שהגיע לבניין ודיבר עם המתלונן, היה עד להטחת
22 דברים מצד הנאשם כלפיו המתלונן, וכדבריו בפניי (פרוטוקול מיום 30.10.11 עמ' 61 משורה
23 24 עד עמ' 62 שורה 5):

24 " באותו אירוע כשקראו לי, הגעתי למקום, קיבלתי הודעה מהמשטרה
25 להגיע בקשר. הגעתי למקום ופגשתי את השומר יושב שם כולו נסער
26 ואדום ומספר לי שעה"ד שוב תקף אותו היום מילולית, צעק עליו
27 ואיים עליו ותוך כדי קרבה פנים אל פנים והוא לא מרגיש טוב. תוך כדי
28 כך, יורד עוה"ד מהמעלית וממש לידי ממשיך לצעוק על השומר. הוא
29 אמר לו אתה לא עושה את העבודה שלך טוב, אני אדאג לפטר אותך וזה
30 לא ימשיך ככה והשומר בכלל לא ענה לו, ישב בכסא והתקפל. זה
31 המשיך והמשיך עד שתפסתי אותו, את עוה"ד והוצאתי אותו מן
32 הבניין. הסברתי לו שם שזה לא יכול להימשך ומה שהוא עושה זה
33 תקיפה, אפילו שזה מילולי, וכמובן שנתתי לו הזמנה אלי למשורר
34 להמשך חקירה והוא לא הגיע."

35

36 35. העד כתב דו"ח פעולה, ת/14, שהצדדים היו חלוקים לגבי התאריך שלו - האם המדובר ביום
37 17.6.07 או ביום 12.6.07. לטענת ב"כ המאשימה הדו"ח נכתב ביום 17.6.07, בעוד שלטענת

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 ב"כ הנאשם המדובר ביום 12.6.07. כאשר נשאל העד מתי זה היה, השיב "אני חושב ביום
2 17 או 12" (עמ' 62 שורה 7), ולאחר שהוצג לו דו"ח הפעולה ע"י ב"כ המאשימה, אמר ש"זה
3 היה ב-17.6.07." (עמ' 62 שורה 9). בנוסף כתב מזכר מיום 21.6.07, ת/15.
4
5 36. חקירתו הנגדית של העדה החלה בכך שנתבקש ע"י ב"כ הנאשם לכתוב את הספרות 1-10,
6 מ/21. ב"כ הנאשם ערך השוואה בין הספרות, כפי שכתב אותם העד בנ/21, לבין הספרה
7 בתאריך המצוין על דו"ח הפעולה, והטית בעד כי התאריך הינו 12 ולא 17, והעד השיב כי
8 "אני חושב שזה 7" (עמ' 62 שורות 19-27). ב"כ הנאשם הקשה על העד (עמ' 62 שורה 28):
9
10 ש. אני אומר לך שלפני החקירה כשהתובעת הכינה אותך לעדות, היא
11 אמרה לך תשים לב, זה נראה כך, אבל זה היה ב-17.
12 ת. שאלה אותי התובעת אם זה 12 או 17. אמרתי שאני חושב שזה 17.
13 אמרתי שאני לא זוכר אם זה היה ב-17. גם כתב היד שלי הוא מהיר
14 כאן. אני כותב יותר יפה. יכול להיות שכתבתי את זה על המדף והייתי
15 נסער. אני לא זוכר".
16
17 37. ב"כ הנאשם עימת את העד עם ספרה דומה באותו דו"ח, אך תשובתו לא השתנתה. בנוסף
18 עימת את העד עם ספרה דומה במסמך גביית עדות, ת/3, והעד השיב שאינו יודע אם
19 המדובר ב-12 או ב-17 (עמ' 62 שורות 11-17):
20 ש. " בת/3 רואים כתובת ורואים את הספרה 7. האם אתה יכול
21 לאשר שאתה כותב 7 ו-2 יש הבדל מהותי?
22 ת. את זה יכול להיות שכתבתי על המדף. אני לא זוכר מה כתבתי
23 אז.
24 ש. אתה כן זוכר את המסמך הזה של גביית העדות ואת דו"ח
25 הפעולה, האם הם נערכו באותו תאריך או במועדים שונים?
26 ת. זה אותו תאריך. צריך להגיש אותם באותו יום. "
27
28 38. ב"כ הנאשם בסיכומיו הפנה לת/14, שם רשום במספר דו"ח הפעולה המספר 75, בנוסף
29 הפנה לנ/21, 10 הספרות שרשם בפניי העד. עוד הפנה לתאריך המופיע בת/15 ליד הנדון,
30 וביקש לקבוע בהתאם לספרות שבמסמכים אלו, שדו"ח הפעולה מתייחס לאירוע מיום
31 12.6.07 ולא 17.6.07. ב"כ הנאשם הדגיש כי למרות חקירה נגדית ארוכה בעניין זה שערך
32 לעד, לא ניתן היה "לחלץ" ממנו את האמת והוא דבק בשקר שהוכתב לו.
33
34 39. עד זה עשה עליי רושם גרוע. הספרה המופיעה בדו"ח שלו היא 2, והעד התעקש לומר
35 שהמדובר בספרה 7, ככל הנראה כי נאמר לו שהאירוע שבגינו הוא זומן להעיד התרחש ביום
36 17.6.07. המסמכים אליהם הפנה ב"כ הנאשם, בחקירתו הנגדית, הראו בבירור הבדל בין
37 אופן כתיבת הספרה 2 ע"י עד זה, לאופן כתיבת הספרה 7 על ידו, והעד לא היה מוכן לחזור
38 בו מדבריו, ולא חשש מתוצאות אי-אמירת אמת בבית המשפט. אינני סומך על דברי עד זה,
39 ואני קובע שהאירוע שבגינו העיד התרחש ביום 12.6.07 ולא ביום 17.6.07, ומכאן, שעדותו

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 אינה רלבנטית כלל לאישום. מעבר לכך אעיר, שאני בספק אם האירוע הנטען ע"י העד
- 2 התרחש כפי שהוא העיד, כך שגם אם היה מדובר באירוע מיום 17.6.07, לא הייתי סומך על
- 3 דברי עד זה, והייתי דוחה את גרסתו.
- 4
- 5 40. תלונת המתלונן ת/3 נושאת את התאריך 12.6.07, אך ב"כ המאשימה הודיעה בישיבת יום
- 6 10.10.11 (עמ' 36 שורות 25-26):
- 7 " הודעת העד מיום 12.6.07 (למיטב הבנתי על פי פלט תלונות שנמצא
- 8 אצלי ומספר אירוע, התאריך צריך להיות 17.6.07) סומנה ת/3."
- 9
- 10
- 11 41. בשורה 8 למסמך ת/3 נטען ע"י המתלונן, שמר רפי גירבי היה עד לאירוע זה, והוא אף ציין
- 12 את מסי הפלאפון שלו, ובכל זאת העד לא הובא לעדות מטעם המאשימה. אילו עד זה היה
- 13 מופיע בפניי, ייתכן והייתה נפתרת התעלומה, אם מדובר ביום 12/6 או ביום 17/6. ייתכן
- 14 והבאתו הייתה גם מעלה אור אודות הדברים שנאמרו באותו מפגש. משלא הובא עד זה
- 15 בפניי, נפגעה הגנתו של הנאשם, שהיה יכול להוכיח את גרסתו, או לכל הפחות להעלות ספק
- 16 בגרסת המאשימה, והדבר צריך לפעול לטובתו.
- 17
- 18 42. מתוכן התלונה המתייחסת לאישום זה, ת/3, עולה, שהמתלונן מייחס לנאשם אמירת
- 19 קללות, צעקות, אומר לו שהוא שקרן ומתנכל לו. האישום מייחס לנאשם אמירת דברים
- 20 מעבר לנ"ל, והנאשם עצמו מכחיש את אמירתם. בחקירת הנאשם מיום 8.7.07, שהוגשה
- 21 וסומנה על ידי ת/1, עולה, שהנאשם לא התבקש להגיב בנוגע לאירוע מיום 17.6.07, אלא
- 22 לאירוע מיום 18.6.07, ולא התבקשתי לתקן את התאריך.
- 23
- 24 43. בהודעת המתלונן מיום 21.1.08, ת/10, הועלו ע"י המתלונן הטענות שהפנה כלפי הנאשם
- 25 כשבעה חודשים לפני כן. המדובר בעדות כבושה, שהמתלונן היה צריך לומר אותה באופן
- 26 מיידי, והיו לו הזדמנויות לומר את הדברים, אך הוא בחר שלא לצייןם. בהודעה זו מופיע
- 27 לראשונה גם האיום בנשק של הנאשם כלפי המתלונן, כנטען באישום השלישי, שיידון
- 28 בהמשך.
- 29
- 30 44. עדת התביעה, השוטרת קרן אינצי' בן חור, ערכה דו"ח פעולה הנושא את התאריך 17.6.07
- 31 וסומן על ידי ת/16. מסמך זה מדבר על אירוע מסי' 90, ואילו המסמך ת/17, שהוא אישור
- 32 הגשת אותה תלונה שמספרה 90, מדבר על תלונה מיום 18.6.07. בנוסף, העדה גבתה הודעה
- 33 מהמתלונן מיום 18.6.07, שסומנה על ידי, כאמור, ת/4, והודעה זו מתייחסת גם כן לאותו
- 34 אירוע, מסי' 90. הבלבול בתאריכים, מבלי שתוגש לי בקשה לתיקונים, פוגע אף הוא בהגנת
- 35 הנאשם, שאינו יודע בפני מה להתגונן – אירוע מיום 17.6.07 או אירוע מיום המחרת.

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1

2 45. אני מעדיף את גרסת הנאשם על גרסת המתלונן, וקובע שהנאשם לא אמר את הדברים
3 שהמתלונן ייחס לו, אלא את המילים: "אתה לא עושה את העבודה שלך, אתה רשקן ושקרן
4 ותפסיק לדבר בטלפון", וברור שאין באמירות אלו כדי להוות עבירת איומים. הנאשם עשה
5 עליו רושם מהימן, העיד באופן רציף ועקבי, ואילו המתלונן עשה עליו רושם של אדם
6 שמעוניין להפליל את הנאשם, ככל הנראה בשל התנהלות הנאשם עימו, שאינה מגיעה עד
7 כדי עבירה פלילית. סוף דבר, הגעתי למסקנה שלא עלה בידי המאשימה להוכיח את הנטען
8 באישום השני, ואני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו באישום זה.

9

10 אישום שלישי אירוע ראשון

11 46. אישום זה מתייחס ליום 18.6.07, עת נכנס הנאשם לבניין המשרדים, כשהוא לבוש במדי
12 צה"ל, אוחז נשק בידו, אותו כיוון, כך נטען, לכיוון המתלונן, ואומר לו: "אני יראה לך מי
13 זה עו"ד אייל מנחם, אני יראה לך מאיפה משתין הדג. אני ידאג לפטר אותך מהעבודה.
14 אני יטפל בך כמו שאני יודע, המשטרה שמה פס עליך ואני שם פס על המשטרה" –
15 אמירות שהנאשם כפר באמירתם.

16

17 47. המתלונן, מר שפיגלר, העיד אודות אישום זה, באומרו (עמ' 34 שורות 18-20):
18 "יום אחד הוא הגיע עם מדי ב' מצה"ל וניגש אלי והתחיל לקלל אותי
19 והיה רובה 16M וכיוון אותו לכיווני ואמר לי תיזהר, אני אראה לך מי
20 זה עו"ד איל מנחם. אני אומר את האמת. אני פחדתי. ... הבן אדם
21 פשוט אחז אותי טירוף אלי. ..."
22

23 48. בהמשך סיפר (עמ' 35 שורות 2-6):

24 "ב-18 הוא איים עליי והרגשתי כל כך רע, שהייתי חייב להתפנות.
25 סיגל פרץ רצתה לפנות אותי לבית בחולים. לא רציתי לעזוב את העמדה
26 לא היה לי מחליף. אני באתי הביתה, היה צהריים, ניגשתי לרופא, לחץ
27 הדם שלי היה 180/100, לא יכולתי לנשום, אני עם סכרת קבועה. לא
28 יכולתי לחזור לעבודה, ממש הרגשתי רע."
29

30 49. ב"כ המאשימה ביקשה מהמתלונן לתאר מה אירע בבוקרו של היום בו הלך לרופא,

31 והמתלונן סיפר כך (עמ' 35 שורות 12-17):

32 "עו"ד איל מנחם נכנס לבניין, החל לקלל אותי ולהשמיץ אותי, אמר לי
33 תלך תזדיין, אתה שקרן, אתה נוכל, אתה לא עושה את העבודה שלך,
34 תפסיק לדבר בטלפון כל היום, אני לקחתי את זה יותר מידי ללב. לא
35 יכולתי כבר. זה לא יום, לא יומיים, זוהי מסכת שהולכת וחוזרת יום
36 יום ... היו אנשים שנכנסים, פשוט בושה היתה שהוא השמיץ אותי
37 בפני אנשים עוברים ושבים שהיו באים לעורכי דין. ..."
38

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

50. המתלונן אכן הלך לרופא ביום זה, אך ב"כ הנאשם הדגיש שעניין האיום בנשק לא הוזכר כלל בתעודה הרפואית מאותו היום. בנוסף לכך, אין זכר לאיום בנשק בהודעת המתלונן מאותו היום, 18.6.07 (ת/4), שם תיאר את האירוע כדלקמן (שורות 3-6):
- "... הוא קילל אותי ואיים שהוא יפטר אותי מהעבודה, הוא צעק בקולי קולות בפני אנשים.
שאלה: האם הוא גם תקף אותך פיזית?
תשובה: לא הוא לא תקף אותי פיזית. ..."
51. בחקירתו הנגדית התבקש המתלונן להראות היכן מופיע האיום בנשק בהודעתו במשטרה מיום 18.6.07, ת/4, ותשובתו היתה ש "פה אני לא רואה שזה מופיע איום בנשק, אבל אני אמרתי את זה ותיכף גם הזמנתי ניידת. לא יודע לאן המסמך נעלם, אבל זה היה זהה קיים." (עמ' 41 שורות 20-21). בהמשך כשנשאל האם סיפר על האיום בנשק ובכל זאת זה לא נכתב, השיב כי "יכול להיות שזה לא המסמך הזה. אני יודע שהבאתי ניידת על סמך הדבר הזה. המסמך לא נמצא פה." (עמ' 41 שורה 27).
52. 2/ הינו כתב תביעה להטרדה מאיימת, שהוגש ע"י המתלונן, מר שפיגלר, ביום 26.6.07 באמצעות עו"ד חיים דרש, כנגד הנאשם. בחקירתו הנגדית בפניי נשאל המתלונן מדוע לא מצא לנכון לספר בתצהירו, שהוגש כתמיכה לתביעה, על האיום הנטען בנשק שאירע ביום 18.6.07, הגם שמדובר בימים מועטים לאחר אירוע זה, ותשובתו היתה (עמ' 43 שורות 10-13):
- "זה בא בעקבות הדברים, ההטרדות לפני הנשק, הרבה לפני הנשק, שם פניתי למעביד שלי שאני לא מסוגל לעבוד והמעביד שלי לקח את עו"ד חיים דרש ומימנו לי העבודה את זה, כי פשוט לא הייתי מסוגל לעבוד. כל הדבר הזה אני לא יכול לזכור פריט אחד לאחד, אם זה זה היה הרבה לפני הנשק את ההטרדות האלה."
53. ב"כ הנאשם הקשה על המתלונן (עמ' 43 שורות 16-26):
- "ש. יש פה דבר מאוד חמור. אתה מבין את החומרה של הדבר הזה וזה לא עניין קל שעו"ד עומד לדין על איום בנשק על אדם. ... אנו נמצאים שבוע אחרי המועד שאמרת שהיה איום בנשק. עו"ד מטעמך פונה לביהמ"ש ומבקש צו מניעת הטרדה מאיימת. זה שבוע אחרי המועד שאמרת שהוא איים עליך בנשק. תסביר לי מדוע לא מצאת לנכון לכלול באותה בקשה את עניין האיום בנשק?
- ת. לא יודע משום מה לא עשיתי את זה. לא בכוונה תחילה ולא שום דבר. ההטרדה המאיימת ביקשתי מהמעביד שלי ומחיים דרש, היות והבן אדם מציק לי. .. בוקר, צהריים עד סוף המשמרת שלי, בן אדם הציק לי. אולי תבין את משמעות שאדם ניגש אליך לדלפק ואומר אני אפטר אותך, אני אזיין אותך, אני אראה לך מי זה עו"ד איל מנחם."

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1
2 54. ב"כ המאשימה טענה כי ייתכן והסיבה לכך שהמתלונן לא כלל בכתב התביעה תיאור של
3 האיום בנשק נעוצה בכך, שהוא שגה בתאריך ולא ידע להצביע על מועד האירוע המדויק,
4 מרוב שהיו הרבה אירועים בהם הציק הנאשם למתלונן. אינני מקבל הסבר זה של ב"כ
5 המאשימה, בהיותו בלתי הגיוני, ונוגד לחומר הראיות שפורט על ידי לעיל. ההגיון היחיד
6 העומד מאחורי אי-הזכרת האיום בנשק, הוא שאירוע זה כלל לא התרחש, אחרת מדוע
7 שהמתלונן לא יציין אירוע כה חמור בתלונתו במשטרה מאותו היום, ומדוע שלא יזכיר זאת
8 במסמכים שהוגשו על ידו לבית המשפט ימים ספורים לאחר מכן.
9
10 55. הנאשם לא נחקר במשטרה אודות עבירת האיום בנשק, הגם שעניין זה מיוחס לו בכתב
11 האישום. במצב דברים זה, לא ניתנה לנאשם ההזדמנות להתגונן מפני אישום זה, בזמן
12 אמת, והגנתו נפגעה אגב כך. מעבר לכך אציין, שהנאשם הגיש לעיוני טופס חתימה על נשק
13 צה"לי, ממנו עולה, שהנשק נמסר לנאשם רק ביום 1.7.07, ולא ביום 18.6.07, כך שלא הוכח
14 בפניי כלל, שהנאשם אכן נשא עימו נשק באותו היום.
15
16 56. השוטרת שרון בורובסקי, שחקרה את הנאשם, ושימשה כחוקרת בתיק זה, לא עימתה את
17 הנאשם בנוגע לחדש כה חמור, שעניינו איומים בנשק כלפי המתלונן. בעדותה בפניי מיום
18 30.11.11, עמ' 94 שורות 9-1, נשאלה העדה אודות עניין זה, ואלה השאלות והתשובות:
19
20 ש"ש. ביום 21.1.08 מעיד בפניך שפיגלר. הוא מספר בתשובה
21 לשאלתך כי הנאשם איים עליו בנשק באותו מועד. זה עניין
22 חמור מכל התלונות שהיו בפניך עד אותו מועד?
23 נכון.
24 ת. את יודעת איך את חוקרת את התלונה החמורה הזאת? את לא
25 עושה כלום וכאשר הנאשם הופיע בפניך להשלמת חקירה,
26 את אפילו לא מוצאת לנכון לשאול אותו שאלה על איום
27 בנשק ולאחר מכן את מתפלאת כשאני אומר שהשלמת
28 החקירה נועדה לחלץ אותך מהתלונה שלו? את יודעת
29 שהנאשם לא נחקר על העניין הזה בכלל עד היום?
30 לא.
31 ת. זה נראה לך תקין שהוא לא נחקר עד היום על האיום?
32 ש. לא נראה לי תקין.
33 ת. לא נראה לי תקין.
34
35 57. הנאשם טען בעדותו בפניי כי מעולם לא נחקר במשטרה על איום בנשק. לדבריו "זה דבר
36 ששפיגלר המציא בשנת 2008" (עמ' 128 שורות 28-29), ובהמשך אמר כי "בתאריך הנטען
37 לא קיבלתי נשק. קיבלתי את הנשק ביום 1.7 לפי המסמך שהגשתי. הגרסה שלו דיברה

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 על רובה גלילי" (נעמ' 130 שורות 4-5). הנאשם עשה עליו רושם אמין, וחלק מדבריו בפניי
2 גובה במסמכים.
3
4 58. המתלונן הזכיר לראשונה את נושא האיומים בנשק בתלונתו מיום 21.1.08 (ת/10), שאז
5 העיד אודות האירוע שהתרחש, כביכול, בימים 17.6.07 ו- 18.6.07. הודעה זו נגבתה
6 מהמתלונן כשבעה חודשים לאחר אותם אירועים, ואין כל הסבר שיש בו כדי להניח את
7 הדעת, מדוע המתלונן אינו מזכיר את נושא האיומים בנשק בתלונתו מיום האירוע, 18.6.07,
8 ואף לא בתעודה הרפואית מאותו היום. המתלונן העיד בפניי אודות אירוע זה, והרושם
9 שעשה עליו הוא גרוע – הסבריו של המתלונן, לפיהם הוא כן אמר את הדברים, אינם
10 מקובלים עליו, שהרי החוקר הרושם את דבריו, רשום כפי שהם נאמרו, ואין כל סיבה
11 להשמיט נושא של איומים בנשק, שהיא העבירה החמורה ביותר בתיק שבפניי. עדותו של
12 המתלונן היא עדות כבושה, והיא נאמרה בפניי בהיסוס, ואינני מקבלת. לעומת זאת,
13 הנאשם העיד בפניי באופן עקבי ורצוף, והרושם שעשה עליו הוא רושם מהימן, על כן אני
14 מעדיף את דבריו על דברי העד, ומסקנתי היא, שהנאשם לא איים על המתלונן בנשק באותו
15 היום, בין היתר מאחר ולא היה לו נשק. הנאשם גם לא אמר למתלונן את הדברים
16 שהמתלונן מייחס לו, אלא פנה אליו, בטון גבוה, וייתכן וקילל אותו ואף דיבר אליו בצורה
17 לא יפה, אך לא אמר את הדברים שיוחסו לו, על כן הנני מזכה את הנאשם מכל המיוחס לו
18 בעובדה מס' 1 שבאישום השלישי.

אישום שלישי אירוע שני

22 59. עובדה מס' 2 לאישום השלישי מתייחסת ליום 27.6.07, בו הגיע הנאשם למשרדה של גב'
23 סיגל פרץ, שעבדה כמזכירה במשרד עו"ד בקומה התשיעית באותו בניין נשוא הכרעת דין זו,
24 ובעקבות סברת הנאשם שגב' פרץ לא סילקה את אביו שהפגין נגדו מול הבניין, החל לצעוק
25 עליה, דפק על דלפק שולחנה ואמר לה: "את אשמה כמו ראובן. את חורצת את גורלי"
26 והוסיף ואמר לה: "מי שיפגע בי אני מוכן לפגוע ואני מסוגל לפגוע ולרצוח אותי". הנאשם
27 כפר באמירת הדברים.

28 60. גב' פרץ העידה בפניי ביום 30.11.11, ולדבריה (נעמ' 71 שורות 9-18):

30 "אחרי כמה ימים נכנס אליי עו"ד איל מנחם אצל עו"ד לפידות,
31 שאנחנו דלת ממול והחל לצעוק עלי ולנזוף בי. הוא האשים אותי שאני
32 אשמה בדיוק כמו אביו וכמו ראובן שהכפישו את שמו ועשו לו עוול. ...
33 הוא אמר לי אבי וראובן שפיגלו ואת אשמים באותה מידה וכל זה תוך
34 כדי צעקות ואיומים והוא דופק לי על השולחן. ... הוא החל לרוץ מקצה
35 לקצה של הדלפק, דפק על שולחנות, אני פחדתי, יצא לו קצף מהפה,
36 כולו רעד וגירשתי אותו. הוא חזר שוב פעם ועוד הפעם, לא נתתי לו

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 לדבר והעפתי אותו. הוא הגיע עם פס"ד ואמר בואי תראי את פסה"ד
2 שלי נגד אבא שלי, אמרתי לו שאותי זה לא מעניין מי ניצח או לא
3 ניצח."
4
- 5 61. ב"כ המאשימה ניסתה למקד את העדה ושאלה אותה בנוגע למילים המדויקות שאמרה
6 במשטרה, והעדה השיבה ש"הוא אמר לי שאני אשמה כמו אבא שלו, הוא בא וצעק שאני
7 וראובן אשמים כמו אביו וכל מי שיפגע בי אני מסוגל גם להרוג אותו. הוא דפק על השולחן
8 ואמר את המשפט הזה. זה מה שהבהיל אותי בעיקר ואני יצאתי מהמשרד שלי." (נעמ' 71
9 שורות 29-31).
- 10 62. ב"כ המאשימה שאלה את העדה האם בהודעתה במשטרה נשאלה למי המשפט הזה מופנה,
11 והעדה השיבה ש"אני עדיין לא יודעת. כי הוא אמר לי את וראובן אשמים באותה מידה. לא
12 יודעת אם הוא התכוון לשלושתנו, אליי, לראובן. המשפט היה בכללי לגבי שלושתנו" (נעמ'
13 72 שורות 1-2).
- 14
- 15 63. בהודעתה במשטרה מיום 28.6.07, 24/נ, תיארה גב' פרץ במילותיה את שנאמר לה ע"י
16 הנאשם באופן הבא (24/נ שורות 13-14) "הוא אמר מי שיפגע בי אני מוכן לפגוע בו ואני
17 מסוגל לפגוע ולרצוח אותו". בנוגע למאומים, נשאלה בהמשך הודעתה במשטרה למי מופנה
18 המשפט הזה של הנאשם, ותשובתה היתה (24/נ שורות 21-24): "אני לא יודעת בדיוק אבל
19 אני אמרתי לעו"ד איל מנחם אבא שלך אשם במה שקורה לך.. ואז עו"ד אייל אמר: לא
20 אבא שלי לא אשם ראובן אשם אני מאשים רק את ראובן בסיפור הזה אז אני לא יודעת. או
21 שזה בכללי".
- 22
- 23 64. מדברי העדה ניתן ללמוד, שגם אם הדברים נאמרו ע"י הנאשם, הרי שהיא לא סברה כלל
24 שדברים אלה מופנים כלפיה, וזו הסיבה שגם בעדותה הראשית בפניי, בטרם רוען זכרונה
25 ע"י ב"כ המאשימה, היא לא הזכירה כלל את נושא האיום ברצח. בעדותה בפניי אמרה
26 העדה שהנאשם אמר שהוא מסוגל להרוג את מי שיפגע בו, ואילו במשטרה אמרה שהנאשם
27 השתמש במילה "לרצוח". בתצהיר שניתן ע"י גב' פרץ ונושא את התאריך 27.11.07 (27/נ),
28 כתמיכה לכתב הגנה שהוגש ע"י המתלונן בתביעה אזרחית שהוגשה נגדו ע"י הנאשם, תואר
29 אותו איום ע"י העדה, במילים (27/נ סעיף 10):
30 "... ואף אמר לי משפט כזה: "מה שאבי עשה לי היום גרם לי עוול ונזק
31 בל יתוקן ומי שיפגע בי אני מסוגל להרוג אותו."
32
- 33 העדה שוב משתמשת במילה "להרוג" ולא "לרצוח". בנוסף לכך, גב' פרץ העידה ביום
34 9.3.10, במשפט אזרחי שהגיש הנאשם נגד המתלונן, ומפרוטוקול דיון זה עולה (28/נ שורות
35 12-17):

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
 - 34
 - 35
 - 36
 - 37
 - 38
 - 39
- ש. האם נכון, שאת הגשת תלונה על איל מנחם בגין איום ברצח?
ת. לא נכון. אני בזמן שראובן הזמין ניידת משטרה ובאו לשמוע את
עדויות אמרתי לו שעו"ד איל מנחם היה אצלי במשרד והוא צורח וקילל
ודפק בשולחן ואמר שגם אני אשמה כמו ראובן ושאתי לא בסדר
והשמיץ את אביו והראה לי פסק דין נגד אביו. הוא אמר שמי שעושה
לו עוול הוא יכול להרוג אותו, הוא לא איים עליי, לא הגשתי תלונה
במשטרה, מסרתי את העדות הזו בתלונה של ראובן שפיגלר."
65. גבי פרץ לא הגישה כלל תלונה במשטרה אודות האיום ברצח, וביום המחרת נאמרו הדברים
בהודעתה לשוטרים שהגיעו לבניין המשרדים בשל תלונת מר שפיגלר. דבריה הסותרים של
העדה, אודות השימוש במילה "להרוג" או "לרצוח", תחושתה שהנאשם לא איים עליה,
דבריה המפורשים ב-28/נ-28 שהנאשם לא איים עליה, והקרבה שיש לגבי פרץ למתלונן, מר
שפיגלר, ששניהם גרים באותו ישוב, ונוסעים לעבודה לעיתים יחדיו – כל אלה מעלים בלבי
ספק, שמא הנאשם לא אמר את הדברים שהעדה מייחסת לו.
66. בחקירתה הראשית בפניי סיפרה גבי פרץ, שלאירוע הנטען הייתה עדה נוספת, העונה לשם
שושי לוי (עמ' 71 שורות 20-21):
- ... היתה איתי עוד פקידה, שושי לוי, שהיתה בחדר המקביל. אחרי
שהוא יצא היא יצאה ואמרה לי סיגל אני מצטערת שלא יצאתי כי אני
פחדתי ואני יודעת שאת ג'דעית ואת מתנדבת במשטרה ואל תכעסי
עלי. אמרתי אני לא כועסת, הסתדרתי איתו..."
- העדה נשאלה בחקירתה הנגדית מדוע לא מסרה בהודעתה במשטרה מיום 28.6.07 על
נוכחותה של המתמחה שושי לוי במשרד בעת האיום ברצח מצד הנאשם, כנטען, וזאת
כאשר נוכחותה דווקא צוינה במפורש בעדותה הראשית במשפט הפלילי, וזו השיבה (עמ' 77
שורות 8-9):
- "לא חשבתי שזה נחוץ. אני לא חשבתי על כל הפרטים. הראש שלי לא
לסגור את הקצוות ולסגור את התיק. מה שחשבתי ומה ששמעתי אני
עשיתי."
- אי-ציון שם של עדה לאירוע כה חמור, מנע מהנאשם את האפשרות להביא את אותה עדה,
גבי שושי לוי, למסירת דבריה במשטרה בזמן אמת, והסתרת שמה פוגע בהגנת הנאשם,
שנמנעה ממנו האפשרות להפריך את הטענות כנגדו, או לכל הפחות, להעלות ספקות בנוגע
לאמינות הדברים המיוחסים לו.
67. בחקירת הנאשם במשטרה מיום 8.7.07 (ת/1 עמ' 3 שורה 57), אמר: "בשיחה גם היתה
נוכחת מתמחה של עו"ד איתן לפידות". המשטרה בחרה שלא לזמן לעדות את גבי שושי לוי,

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 ולא לקבל את גרסתה, ובכך, כאמור, נפגעה הגנת הנאשם, והמשטרה לא ביצעה במקרה זה
2 את התפקיד המוטל עליה, הוא חקר האמת.
3
4 68. גרסת הנאשם בעדותו בפניי בנוגע לאירוע זה (עמ' 128 שורה 30 עד עמ' 129 שורה 15):
5
6 "אכן נכנסתי לגב' סיגל פרץ והיא היתה מזכירה של עו"ד לפידות
7 ששכר ממני את המשרד. ... שאלתי אותה אם יש לה את מס' הנייד
8 שלי שתוכל לדבר איתי במקרה שקרה אירוע. אז החלה בינינו שיחה.
9 כן, אני לא קשורה או לא צריכה לעשות כלום או משהו כזה. אמרתי לה
10 תשמעי תביני, זה דבר שגורם לי נזק זה דבר איום ונורא ולא נכון.
11 כשכנים, כבני אדם, היא אומרת לי לא, אנו לא יודעים מה קרה בדיוק,
12 צריך לברר ולבדוק, בינתיים זכותו של בן אדם להפגין. אמרתי לה
13 תקשיבי, אם אני באותה מידה יכול לעמ' עם שלט, סיגל פרץ ומילה
14 שמתחילה בז', זה לא הגיוני מה שאת אומרת זה לא יכול להיות.
15 מסרתי שבמשרד היתה נוכחת גם היום עו"ד שושי לוי ולא היה שם
16 שום עיונות או אלימות או שמעתי קצף מהפה ותיאורי זוועות כאלה,
17 מדובר במזכירה במשרד שמישהו משכיר ממני. רציתי ממנה הבנה או
18 לפחות או שהיא זו כשראובן חודל, היא תמנע את המקרה הבא. לא
19 איימתי עליה ברצח בשום מקרה. היא מסרה 3 גרסאות של האירוע
20 בכל פעם במקום אחר. היא עצמה בעדות בבית המשפט במשפט
21 האזרחי, כשעו"ד חרל"פ חקר אותה, היא אמרה הוא לא איים עליי וגם
22 בעדות שלה במשטרה היא אומרת שלא ראתה אם זה מכוון אליה. אולי
23 למישהו אחר אני לא יודעת. באופן חד משמעי יותר מזה לא שמישהו
24 אוים ברצח והיא היתה שוטרת לשעבר מיד מתקשרת למשטרה
25 ומגישה תלונה. זה עלה באקראי ששוטרים באו לגבות תלונה מראובן,
26 היא שכנה שלו, גרה באותו רחוב ונוסעת איתו יום יום הביתה, היא
27 הדביקה את העניין הזה והוסיפה סיפור על איום ברצח."
28
29 69. דברי הנאשם נאמרו בפניי באופן עקבי, שוטף ורציף, וניכר שהוא מתאר את האירוע כפי
30 שאירע בדיוק, ומתעורר אצלי למעלה מספק סביר, אם הנאשם אכן אמר את מילות האיום
31 ברצח, כטענת העדה גב' פרץ. במצב דברים זה, לא עלה בידי המאשימה להוכיח כנדרש את
32 המיוחס לנאשם בעובדה מס' 2 שבאישום השלישי, ואני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו
33 באישום זה, מחמת הספק. לכך יש להוסיף את מחדלי המשטרה, עת נמנעה מחקירת עדה
34 חיונית באירוע זה, היא גב' שושי לוי, ובכך נפגעה הגנת הנאשם. המשטרה לא פעלה כמצופה
35 ממנה באישום זה, עת אספה ראיות מפלילות נגד הנאשם, במקום לבצע את המוטל עליה,
36 הוא חקר האמת.
37
38 70. סוף דבר, הגעתי למסקנה לפיה לא עלה בידי המאשימה להוכיח כנדרש את המיוחס לנאשם
39 באישום זה, ואני מזכה אותו מחמת הספק.
40
41

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

אישום שלישי אירוע שלישי

- 1
- 2
- 3 71. אישום זה מתייחס לאירוע שהתרחש ביום 4.7.07 בחנות הבורקס הסמוכה לבניין
- 4 המשרדים נשוא הכרעת הדין, שם צעק הנאשם על המתלונן באומרו שהוא רשן ושקרן,
- 5 והוסיף ואמר לו "זה לא המקום שלך אני ידאג לפטר אותך". הנאשם כפר באמירת
- 6 הדברים.
- 7
- 8 72. הבעלים של חנות הבורקס, מר איברהים מטר, אישר בעדותו בפניי מיום 24.1.12, שהוא
- 9 חתם על תצהיר מיום 7.11.07 (נ/11), בו הוא טען שהדברים המיוחסים לנאשם באישום זה
- 10 לא נאמרו כלל על ידו, וכי הנאשם פנה למתלונן בצורה רגועה ועניינית, וביקש ממנו למלא
- 11 את תפקידו ולבצע עבודתו כהלכה בשער הבנין ע"מ שלא יישנה המקרה מיום 31.5.07, הוא
- 12 אירוע ההפגנה של אביו של הנאשם מול בניין המשרדים. בעדותו בפניי חזר העד על הכתוב
- 13 בתצהירו, והוסיף (עמ' 150 שורות 17-23):
- 14 "כל בוקר באים אלי לעסק אנשים. עסק הבורקס הוא שלי. פתאום
- 15 נכנס ראובן וקונה 2 ביגלה ולאחר כמה דקות אייל בא ושותה קפה אצלי
- 16 ורואה אותו. אני מכיר את שניהם, אנו באותו בניין. ... אייל קונה קפה
- 17 אצלי וראובן ביגלה. הם נפגשו ביחד באותו יום ואייל אומר לו אתה לא
- 18 צריך להיות פה, זה לא המקום שלך, אתה צריך לשבת שם ושם זה
- 19 המקום שלך ואתה צריך לעשות את העבודה שלך. זהו. יצא אייל. ראובן
- 20 אומר לי "אתה רואה מה אני סובל כל יום?"
- 21
- 22 73. בחקירתו הנגדית סיפר כי הקשר שלו עם הנאשם והמתלונן הוא "אותו דבר" (עמ' 151 שורה
- 23 2), ובאותה שורה ממש המשיך ואמר ש"ראובן הוא בן אדם מאוד קשה, אי אפשר לעשות
- 24 איתו חברות. ... הוא מאוד בעייתי. הוא רע. הוא הפריע לי בעסק שלי. פתחתי את העסק
- 25 ועם השנים היה לי קשה איתו, כי הוא אדם קשה. קשה איתו בהתחלה גם בסוף היה לי
- 26 קשה איתו, אני עזבתי משם. ... לא הסתדרתי גם איתו, אבל לא היתה לי ברירה והייתי
- 27 חייב להסתדר איתו. הוא אוהב לדרוך." (עמ' 151 שורות 6-2). בהמשך סיפר ש "אנשים
- 28 באים ואומרים לי שהוא אמר אל תאכלו אצלי בורקס" (עמ' 151 שורה 12). לא זו אף זו,
- 29 העד המשיך לספר ש הייתי צריך לקבל רישיון עסק. חייב להיות שירותים בעסק. משרד
- 30 הבריאות לא רצה את מיקום השירותים. אמרתי שיש שירותים נוספים בתוך הבניין,
- 31 במתחם של ראובן. הלכתי עם הגברת של העירייה להראות לה את השירותים. הוא צעק
- 32 וזעם כאילו אני לוקח לו שירותים של הבית שלו והיה ריב בינינו והוא הביא משטרה ... "
- 33 (עמ' 151 שורות 13-16). עוד נשאל בחקירתו הנגדית בנוגע לדברים שכתב בתצהירו מיום
- 34 7.11.07, נ/11, שניתן בקשר לאמור בתצהיר שהוגש מטעם המתלונן, על פיהם הוא לא חושב
- 35 שהמתלונן צודק מכיוון שהוא לא סילק את אביו של הנאשם. בחקירתו הנגדית אמר ש "אני
- 36 יודע טוב מאוד, שאם זבוב עומד בדלת הוא מזיז אותו. למה לא הזיז את אבא של אייל והוא
- 37 לא זבוב?" (עמ' 152 שורות 18-19). כשנשאל בנוגע לטון בו התנהל הויכוח, השיב ש "מאוד

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 עדין. לא יודע למה. אני במקומו לא הייתי מגיב ככה, הייתי צורח עליו. הוא הגיב בצורה
2 עדינה. אני הייתי אוכל אותו. " (עמ' 153 שורות 22-21).
- 3
- 4 74. ב"כ המאשימה טענה כי המדובר ב"עד מעוניין", אשר אינו נמצא ביחסים טובים עם
5 המתלונן. אכן עד זה לא היה בקשר טוב עם המתלונן, אך דבריו נאמרו ברצף, והוא אף
6 חתום על תצהיר בסמוך לאירוע, בו הוא טען שהדברים שיוחסו לנאשם ע"י מר שפיגלר לא
7 התרחשו כלל. על אף יחסיו הטעונים של עד זה עם המתלונן, בחלק מהזמן, עדין אני נותן
8 משקל לדבריו, ולא מצאתי שיש ב"סכסוך" שהיה בין העד והמתלונן, כדי להביא את העד
9 לאמירת דברים שאינם אמת. מעבר לכך, כל האירוע הנטען באישום זה התרחש בחנות
10 הבורקס שבבעלותו, והמשטרה בחרה שלא לזמנו למתן עדות, על אף שהיה בעדותו כדי
11 לשפוך אור על שהתרחש באותו אירוע. אי-זימונו של העד למתן עדות במשטרה, עלולה
12 לפגוע בהגנת הנאשם, שזכתה הוא מבקש להעיד את העד אודות אירועים שהתרחשו לפני
13 שנים רבות, ויש בכך כדי למנוע מהנאשם את האפשרות לעורר את אותו ספק סביר לו הוא
14 זקוק.
- 15
- 16 75. בחקירתו במשטרה אודות אירוע זה, ת/1, נדרש הנאשם להתייחס לאירוע שהתרחש ביום
17 5.7.07, שעה שהאירוע הנטען בכתב האישום התרחש ביום 4.7.07 - שוב טעות בתאריכים,
18 וייחוס מועדים לא נכונים לאירועים שונים. החזרה על טעויות בתאריכים בתיק זה מהווה
19 בפני עצמה מחדל חקירתי, שהמשטרה לא ידעה לכוון למועדים מדויקים, והגנת הנאשם
20 נפגעת אגב כך, בשל חוסר מסוגלותו להתגונן בפני מועדים שגויים שבהם אירעו התרחשויות
21 שונות. באותה חקירה, ת/1, התבקש הנאשם להתייחס לכך שאמר למתלונן: "איימת על
22 המתלונן שתדאג לפטר אותו", וכל החלקים האחרים המיוחסים לנאשם בכתב האישום
23 אינם מופיעים באזהרה. ייתכן והדבר נובע מכך, שחוקרי המשטרה לא קיבלו את גרסתו
24 המלאה של המתלונן, ובכל מקרה, היה עליהם לציין את כל מילות האיום, בכדי לאפשר
25 לנאשם להתגונן כראוי מפני החשדות נגדו.
- 26
- 27 76. בעדותו בפניי הכחיש הנאשם את המיוחס לו באישום זה, באומרו: "עמ' 129 שורות 16-19):
28 "הוגש תצהיר של איברהים מטר לגבי אותו אירוע. לא מתקבל על
29 הדעת שכל בן אדם ובטח אני, כשאני נמצא במקום ציבורי ולעיניי
30 כולם, כל הדברים נעשו תמיד לעיניי המון אנשים ולא היה בן אדם אחד
31 שבא להעיד פה בבית המשפט על אירוע שהוא ראה במו עיניו."
32
- 33 77. ב"כ המאשימה טענה, שהן במשטרה והן בבית המשפט, בחר הנאשם שלא למסור גרסה
34 ברורה בנוגע למה שאירע באותו היום, וכי הוא התחמק מלתת את גרסתו לאירועים, וסמך
35 על גרסתו של מר מטר, מבלי למסור גרסה משל עצמו. אין בידי לקבל טיעון זה, שהרי
36 הנאשם כבר באמירת הדברים שיוחסו לו ע"י המתלונן, והוא הביא לעדות את מר מטר,

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 שהיה עד לאירוע, וביקש לבסס את גרסתו גם על דברי עד זה. הנאשם עשה עליו רושם אמין,
2 ואני מעדיף את גרסתו, הנתמכת בגרסת מר מטר, על גרסת המתלונן.
- 3
- 4 78. עדת ההגנה, גב' יפעת שילר, הינה חוקרת פרטית, והיא ביצעה הקלטה של המתלונן ביום
5 11.8.09, 8/נ, 9/נ(התמלול). עדה זו העידה בפניי מטעם ההגנה ביום 20.12.11. הנאשם סיפר
6 ששכר את שירותיה של החוקרת הפרטית (עמ' 130 שורות 11-14):
- 7 **"כדי להראות שראובן מוציא עליו לשון הרע כפי שסיפרו לי וכפי**
8 **שחשדתי שזה רצון לגרום לי נזק ולפגוע בי. הוא משלח בי ומוציא לשון**
9 **הרע עם כל מי שמדבר איתו על אייל מנחם. אני מתעסק בקזינו, בעל**
10 **חובות, לא משלם לפקידות, אני לא יודע והפנטזיות שהיו שם זה היה**
11 **משהו בצורה מטורפת עם בחורה שהוא היכר אותה 10 דקות קודם**
12 **לכן."**
- 13
- 14
- 15 הקלטת הושמעה בבית המשפט למתלונן, וזה התכחש לאמירה מסוימת המוקלטת בקולו,
16 הגם שאישר שקולו מופיע בקלטת, וזו התנהלות העניינים בפניי (עמ' 52 שורות 28-32, ועמ'
17 53 שורה 2):
- 18 **"ש. אני משמיע לך את הקטע מהדיסק נ/8 בדקה 25:26.**
19 **ת. אני לא אמרתי קזינו. היא אמרה קזינו.**
20 **ש. אני משמיע לך את הקטע פעם נוספת.**
21 **ת. אני שומע את הקול שלי, אבל אני לא שומע שאני אומר קזינו.**
- 22
- 23 **הערת בית המשפט: אני שמעתי את העד אומר פעמיים את המילה קזינו**
24 **בקלטת."**
- 25
- 26 העד הכחיש שאמר לחוקרת הפרטית, שהנאשם מתעסק עם קזינו ועם אנשים המתעסקים
27 בקזינו, ועמד בהתכחשותו גם כאשר הקלטת הושמעה לו שוב ושוב. מאחר והקלטת
28 הושמעה באולם הדיונים בפניי, ציינתי בפרוטוקול שאכן המתלונן אמר פעמיים את המילה
29 "קזינו" בקלטת, על כן התכחשויותיו לאמירה ברורה שיצאה מפיו מעידה על חוסר
30 מהימנותו של מר שפילגר, ועל נסיונותיו להרחיק עצמו מהתגרות כלשהי בנאשם, בכדי
31 לבסס את טענותיו אודות הפניית איומים מצידו של הנאשם כלפיו, ובכך רצה להגדיל את
32 תחושת הקורבנות וחוסר האונים שלו.
- 33
- 34 79. ב"כ המאשימה טענה כי המדובר בשיחה שהינה מאוחרת לכתב האישום, שכן היא נערכה
35 שנתיים לאחריו, ולטענתה, אינה רלוונטית להוכחת העובדות או להפרכתן. עוד טענה ב"כ
36 המאשימה כי גם אם המתלונן טען שלא אמר את המילה "קזינו", למרות שנשמע אומר
37 זאת, אין בכך בכדי לערער את מהימנותו. דעתי אינה כדעת ב"כ המאשימה – אדם המעיד
38 בפניי ומכחיש אמירת דברים שאמירתם הוכחה באופן וודאי, הרי שיש בכך כדי להשליך
39 באופן ישיר על מהימנותו, גם בנוגע לאמירות שהוא ייחס לנאשם, בנוגע לפיטוריו ולכל יתר

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 הדברים שטען שהנאשם אמר לו. המתלונן עשה עליי רושם גרוע, שעה שלא היסס שלא
2 לדבר אמת בפניי, דבר המשליך על גרסתו בנוגע לדברים שנאמרו לו, כביכול, ע"י הנאשם.

3

4

מחדלי חקירה נוספים והתנהלות המשטרה

5

6 80. עדת התביעה, השוטרת עינת דה גרוט, גבתה את הודעת הנאשם, ת/1. הנאשם תיאר מעמד
7 זה, בעדותו בפניי, באומרו (עמ' 128 לפרוטוקול, שורות 16-25):

8

9 "לקחו אותי לתחנה, החלה גב' דה גרוט וקראה שם רשימה של 10-15
10 שורות, אני צריך להתחיל להתייחס לזה. אמרתי שאני רוצה לראות את
11 הרשימה, מי יכול לחזור אחרי זה. היא לא מוכנה לתת לי את זה.
12 דיברתי ותיארתי כמיטב יכולתי את האירועים. כל החקירה צוחקים
13 עליי ... שוטרים צועקים עליי כל הזמן, בתנועות מאיימות עליי ואני
14 נסוג לעבר הפתח, אני עם אזיקים והם סביבי כאילו תפסו את גדול
15 העבריינים. לא באמת רוצים לשמוע את מה שיש לך להגיד, אלא
16 שואלים שאלה ואתה מנסה לענות משהו, אומרים זה לא רלוונטי ואת
17 זה לא רשמים. לקחתי נייר ורשמתי לה את המסלפת את החקירה,
18 תיתני לי לדבר, תני לי לרשום בכתב ידי וזו זכותי."

19

20 81. ב"כ הנאשם שאל את החוקרת דה גרוט, מדוע לא מצאה לנכון לתפוס את החומר בהליך
21 האזרחי שהתנהל בין הצדדים, כפי שביקש זאת הנאשם (ת/1 שורות 10-11), על מנת לברר
22 מה יש בין הנאשם למתלונן (עמ' 29 שורות 17-21):

23

24 "ש. ... האם את סבורה שתפקיד חוקר במצב זה, לא רק להפיל
25 את החשוד, אלא לבדוק את גרסתו ...
26 ת. קיבלתי את ההערה שלך. חומר שרלוונטי לחקירות אני
27 מחפשת. ..."

28

29 82. היה על החוקרת לאפשר לנאשם, שהיה חשוד אז, להשמיע את כל גרסתו, ולא לבקש ממנו
30 לקצר בדבריו או לתמצת את עמדתו, שעה שבקשתו זו עלולה לפגוע בהגנתו. בנוסף, היה על
31 החוקרת לאסוף את כל חומר הראיות אליו הפנה הנאשם, כשם שהמשטרה מחוייבת לברר
32 אליבי כאשר חשוד טוען לו, גם כאשר המשטרה בטוחה שהאליבי יופרך. תפקיד המשטרה
33 הוא לא לאסוף ראיות מרשיעות, אלא להגיע לחקר האמת, בין היתר, באמצעות איסוף כל
34 הראיות שאפשר לאסוף אותן, בין אם מדובר בראיות מרשיעות ובין אם מדובר בראיות
35 מזכות. הימנעות הרשות החוקרת, במקרהו של הנאשם שבפניי, מלאסוף את כל חומר
36 הראיות, פגעה באפשרות הנאשם לנהל את משפטו בהליך הוגן, ופגעה אגב כך בהגנתו.

37

38 83. עדת התביעה, השוטרת שרון בורובסקי, חקרה אף היא את הנאשם ביום 20.5.08 והודעה זו
39 סומנה על ידי ת/18 – הודעה שהנאשם סירב לחתום עליה. ב"כ הנאשם תיאר את התנהלות
העניינים בכל הנוגע לגב' בורובסקי: הפנה להזמנה מיום 28.6.07 לסור למשטרה, ת/21,

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 וטען כי ההזמנה נושאת תאריך 28.6.07 ומיועדת לחקירה באותו היום. משכך, לטענתו, אין
2 המדובר בזימון אמיתי. ב"כ הנאשם הוסיף כי אמנם בת/21 קיים מועד חילופי של זימון
3 לחקירה ביום 1.7.07, אך המדובר בתאריך בו הנאשם לא יכל להתייצב מכיוון ששהה
4 במילואים, ואף הודיע על כך, כפי שנכתב בתחתית בת/21 ובנוסף המציא ביום 28.6.07
5 לחוקרת בורובסקי את צווי המילואים, ת/23, ת/24. העדה ערכה מזכר מיום 1.7.07, ת/25,
6 וסיפרה כי באותו היום התקשרה בשעה 9:30 לזמן את הנאשם לחקירה. לטענתה, הנאשם
7 ענה לה ואמר, שהוא במילואים עד יום 23.7.07, ואז אמרה לו שאם לא יגיע לחקירה יוציאו
8 כנגדו צו מעצר. בעקבות שיחה זו נשלח פקס ממשרדו של הנאשם, ת/22, שם נכתב שהחומר
9 הרלוונטי כבר הועבר והודבק למשרדה ע"י המתמחה ביום 27.6.07, ת/19. בנוגע לטענה
10 בדבר סירוב הנאשם להגיע לחקירתו, דבר שהצריך הוצאת צו מעצר, הפנה הסנגור למזכר
11 מיום 6.2.08, שכתבה החוקרת בורובסקי ת/31, (ת/31 שורות 2-3):

12 **"החשוד אכן הגיע מספר ימים לחקירה, לא זכור לי התאריך המדויק,**
13 **אך לפי הרישומים ככל הנראה בתאריך 25.6.07 ואמרת לי שהוא זומן**
14 **לחקירה בתאריך מסוים ובבקשה שיגיע בתאריך המבוקש לחקירה "**
15

16
17
18
19 כאשר הנאשם מופיע במשרדי המשטרה, ומברר אם יש מקום לגבות את הודעתו, והמשטרה
20 מסרבת לחוקרו, וכעבור ימים בודדים הוא נעצר מהטעם שסירב להתייצב לחקירה – יש
21 בכך טעם לפגם, העלול להגיע עד כדי ניצול כח המשרה לרעה, שהרי לא יעלה על הדעת,
22 שאדם ייעצר מהטעם של סירוב להגיע לחקירה במשטרה, אם מספר ימים לפני כן הוא כן
23 מופיע. אמנם בחירת הנאשם להופיע ביום מסוים לשם חקירתו, אינה מחייבת את המשטרה
24 לבצע את החקירה דווקא ביום זה, בהתאם ללוח הזמנים שקבע הנאשם, אך יחד עם זאת,
25 עצם הופעתו ובקשתו להיחקר אמורה למנוע הגשת בקשה למעצרו ימים ספורים לאחר מכן,
26 מהטעם של סירוב להגיע לחקירה, במיוחד כאשר מדובר באדם השוהה באותה העת
27 בשירות מילואים.

28
29 84. השוטרת בורובסקי נשאלה מדוע לא נתפס החומר בתיק של צו ההגנה שהוצא בעניינו של
30 הנאשם, ותשובתה הייתה: **"זה לא היה רלוונטי לתיק תקיפת השוטרים. זה היה מישור**
31 **אזרחי ביניהם, לא קשור מבחינתי לעבירת האיומים ותקיפת השוטרים.** (עמ' 93 שורה
32 14), ובהמשך אמרה (עמ' 93 שורות 20-16):

33 **"ש. את יודעת מה זה צו למניעת הטרדה מאיימת?**
34 **ת. אני יודעת.**
35 **ש. הוא ביקש להוציא צו שהוא לא יתקרב אליו כי הוא צועק עליו**
36 **ומאיים. זה נראה לך לא רלוונטי?**
37 **ת. כן."**
38
39

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

85. הימנעות החוקרת מלתפוס חומר ראיות שהיה עשוי לסייע לה בחקירה לשם חקר האמת, שעה שהנאשם טוען שמסמכים אלה עשויים להפריך את החשדות נגדו – היה בכך משום קיפוח הגנתו של הנאשם, כבר משלב חקירתו.

86. האירועים המתוארים באישום הראשון, השני ועובדה 1 באישום השלישי, התרחשו בדלפק הקבלה בכניסה לבניין המשרדים, שהנאשם טען שמותקנות במקום מצלמות, והמשטרה בחרה שלא לברר טענה זו. בהודעת הנאשם בפני החוקרת בורובסקי מיום 20.5.08 (ת/18), אמר (החל משורה 29):

"... ואני רוצה להודיע לך, שהמתלונן יזם התקנת מצלמות בבניין, ללא ידיעתי וללא אישור הגורמים המוסמכים בבניין. מצלמות בהן תיעד ואסף את המתרחש בכניסה לבניין, אבל את החומר הזה הוא לא סיפק לכם ולא מסר לידיעתכם, מכיוון שזה מוכיח שלא ביצעתי נגדו שום עבירה, וכי מדובר בטיוח ובחיפוי על דברים שהוא עשה כלפיי, לרבות טענות שעלו מצד ג'..."

בחקירתו הנגדית הפנה הסנגור את השוטרת בורובסקי לעניין הנ"ל (עמ' 93 לפרוטוקול בש' 21 – 31):

" ש. מפנה לשורה 29. הנאשם אומר לך שיש מצלמות בבנין ואמר לך לבקש את הצילומים. מדוע לא עשית זאת?
ת. אם אני לא טועה, יש עדות של המתלונן בה הוא נשאל לגבי צילומים, אם יש לו, שיגיש לאחר מכן. זה היה גם שנה אחרי זה.
ש. בא מתלונן ומגיש למשל תלונת סרק. אומר הנאשם שבאותו שלב הוא חשוד, תראי שזה לא יהיה מילה מול מילה, יש מצלמות, תלכי, תתפסי את הסרט. תראי שאני חף מפשע. מה שאת עושה, זה שביקשת מהמתלונן להביא וכשהוא לא מביא, אז שיישאר כתב אישום כפי שהוא? האם את חושבת שפעלת נכון, כשלא הלכת לבקש מבעל חברת הניהול את הסרטים של המצלמה?
ת. אני לא חושבת אם שנה אחרי זה יש סרטים כאלה. לא ביקשתי ולא תפסתי את זה. יכול להיות שלא נהגתי נכון והייתי צריכה לתפוס."

היה על החוקרת בורובסקי, כפי שהיא עצמה העידה בסוף תשובתה, לעשות הכל בכדי לקבל לידיה העתקים מהסרטת המתרחש בזירת האירועים נשוא כתב האישום, במיוחד כאשר הנאשם מפנה אותה לעניין זה. חובה זו הרובצת על כתפי הרשות החוקרת, לקבל לידיה צילומים מזירת העבירה, מחייבת את המשטרה לאסוף בכל מקרה קלטות, ביוזמתה, ועל אחת כמה וכמה, כאשר החשוד הנחקר בפניה מפנה את תשומת ליבה לקיומן של מצלמות. משלא נעשה כן, נפגעה הגנתו של הנאשם, בכך שנמנעה ממנו האפשרות להפריך את

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 החשדות נגדו כבר בשלב החקירה. קיומן של המצלמות הוכח בפניי מדברי המתלונן עצמו,
2 שהעיד באחד מהדיונים האזרחיים שבינו ובין הנאשם (נ/3 עמ' 31 שורות 19-27):

3
4 ש. נכון שלאחר האירוע עם אביו של איל מנחם ביקשת להתקין
5 אמצעי ניטור בכניסה לבניין?
6 ת. זה לקח מס' ימים אחרי שהיו כניסות ויציאות של כל מיני
7 התגריות, וניגשתי לדובי ושאלתי אותו מה עושים בעניין
8 הזה והבן אדם לא עוזב אותי. הגיע יעקב אסי ואמר שהדבר
9 היחידי הטוב שתהיה מצלמה. התקינו לי מצלמה שרואים
10 רק את הקטעים שהוא מתקרב אלי. אין במצלמה קול אלא
11 רק צילום.
12 ש. בתצהיר של איל מנחם צורף עותק של קבלה של דגש חב'
13 אחזקה שבה כתוב שב- 12.7.07 הוציאו קבלה על מצלמה
14 ומיקרופון?
15 ת. דובי לא נתן לשים מיקרופון ולא הותקן מיקרופון. אני אומר
16 ודובר אמת. לא היה שום דיבור אלא רק מצלמה שתתעד את
17 התנועות של מר איל מנחם.
18

19 87. אישור לקיום המצלמות ניתן לראות גם בדברי עד ההגנה מר אלישע יוסף, שאישר אף
20 התקנת מיקרופון מעל לראש המתלונן בעמדת הקבלה, וכי המצלמה הייתה מותקנת מימין
21 לארון הכיבוי (עמ' 103 שורות 1-4). בנוגע לתקופה בה המכשור היה מותקן אמר ש "קשה
22 לי להצביע על תאריכים, אבל להערכתי חצי שנה שנה מהתקופה שזה פעל בפועל. מתי זה
23 ירד, אני לא יודע (עמ' 103 שורות 6-7). העד נשאל אם המתלונן ידע שיש מצלמות, והשיב
24 (עמ' 103 שורות 25-32):

25 ש. מה ראית מאותם הסרטים? איפוא ראית?
26 ת. אצלי במשרד, בחניון. יש לי מחשב, יש לי מסך, דרכו ראינו
27 לפעמים און ליין, ולפעמים בדיעבד.
28 ש. זה היה גם מקליט?
29 ת. אני לא יודע. בעצם כן. אם יכולתי לחזור אחורה, אז כן.
30 ש. שפיגלר ידע שיש את הציוד הזה והוא מסריט ומקליט?
31 ת. קשה לי להגיד שלא כי אחרי כל אירוע הוא ביקש לרדת אלי למטה
32 וביקש לראות. הייתי מחזיר את זה אחורה והוא היה רואה.
33 ש. יש צעקות, בשלב מסויים צעקות נגמרות, שפיגלר בא אליך?
34 ת. כן. הוא רוצה לראות את כל האירוע והייתי מראה לו אחד לאחד".
35

36 88. ב"כ המאשימה טענה כי עד זה לא תורם לעניין כתב האישום. לדבריה, המאשימה כלל לא
37 טוענת שהיו מצלמות במועדי כתב האישום, ומשכך התייחסותו לקטעי הסרטים שהראה
38 למתלונן אינה רלוונטית. אין בידי לקבל טיעון זה – קיומן של מצלמות אבטחה, מהן היה
39 ניתן לראות את האירועים להם טוען המתלונן, אינה עובדה שהיתה אמורה להיות כתובה
40 בכתב האישום, אלא זו פעולת חקירה שהיה על המשטרה לבצע בכדי להגיע לחקר האמת.
41 העד אלישע יוסף עשה עליו רושם אמין, ואני מקבל את דבריו כדברי אמת. המתלונן ידע
42 שהיו בבניין מצלמות אבטחה, שתיעדו את כל מהלך העניינים שהוא תלונותיו, והוא אף צפה
43 בהן יחד עם העד אלישע יוסף. המתלונן בחר לשתוק בעניין זה ולא ליידע את המשטרה

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

- 1 אודות קיומן. ללא קשר לחובת המשטרה לברר עניין זה, עצם שתיקתו של המתלונן אודות
2 קיומן של מצלמות אבטחה משמעה, חששו שמא חשיפת המצלמות עלולה להפריך את
3 טענותיו, ואני רואה בשתיקתו כחלק מחוסר מהימנותו בנוגע לכל הפרשיות המפורטות
4 בכתב האישום. המתלונן ידע את תוכן הקלטות, מאחר והוא צפה בהן, וככל הנראה הוא
5 חשש מחשיפתן, שמא יהא בכך בכדי להפריך את גרסתו. קיומן של המצלמות הוכח גם
6 מדברי מר דוד גסר, הבעלים של חברת דגש חניונים ואחזקה, שהיא חברת הניהול של בניין
7 המשרדים נשוא האירועים, והוא אישר כי המתלונן ידע שישנן מצלמות (עמ' 116 ש' 31-32),
8 וכי המצלמות הוסרו אחרי שנת 2009, דהיינו פרק זמן ארוך אחרי האירועים הנדונים
9 בהכרעת דין זו.
- 10
- 11 89. המשטרה ידעה אודות קיום המצלמות, ועדות לכך ניתן לראות במזכר מיום 25.10.09, נ/54,
12 שם כתב ראש לשכת חקירות מרחב חוף, רפ"ק יוסי טורמן, לחוקרת שרון בורובסקי:
13 "מישהו צפה בסרט המתעד את האירוע". במצב דברים זה, היה על המשטרה לדאוג לקבל
14 לידה את העתקי ההקלטות, ומשלא נעשה כן, קופחה הגנת הנאשם, שאילו היו הקלטות
15 נתפסות, ייתכן והיה מפריך את דברי המתלונן נגדו.
- 16
- 17 90. עניין נוסף שיש בו כדי לערער את מהימנותו של המתלונן, מתייחס לצילום נ/7, בו נראה
18 המתלונן כשהוא מחזיק בידו מכשיר כלשהו, שהצדדים חלוקים בנוגע למהותו. ב"כ הנאשם
19 טען כי המדובר בטייפ הקלטה, ואילו ב"כ המאשימה טענה, כי ייתכן ומדובר במכשיר
20 פלאפון. המתלונן נשאל אודות כך בחקירתו הנגדית (עמ' 46 שורות 15-17):
- 21
- 22 **ש." מכשיר הקלטה שיתעד את הנאשם אומר לך את הדברים**
23 **האלה, אתה חשבת פעם להפעיל?**
24 **ת. אמרו לי שאסור להקליט. שאלתי אנשים שמבינים, .. אז לא**
25 **עשיתי."**
26
- 27 ובהמשך, עומת עם הצילום נ/7 (עמ' 47 שורות 10-1):
- 28 **ש." אני מציג לך תמונה בה רואים אותך מצולם ובידך טייפ.**
29 **ת. אתה אומר שזה טייפ? אני לא רואה. לי זה לא נראה טייפ.**
30 **אין לי טייפ. אני מאשר שזה אני בתמונה.**
31 **האם בתמונה נ/7, מי צילם אותה?**
32 **ש. כנראה הנאשם.**
33 **ת. טייפ אין לך?**
34 **ש. אין לי ביד שום טייפ. אין לי טייפ. אתה רואה טייפ? בבית**
35 **יש לי טייפ גדול. טייפ הקלטות אין לי.**
36
- 37 91. לעומת דברי המתלונן הנ"ל, הרי שבתלונתו מיום 15.12.09, נ/6, נכתב: "כמו כן מסר
38 המודיע כי יש לו טייפ עם הקלטה ובעת הצורך יציג זאת" – דברים הסותרים את דברי

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 המתלונן בפניי, לפיהם הוא לא החזיק במכשיר הקלטה ולא הקליט את שיחותיו עם
2 הנאשם. המתלונן שוב סותר עצמו, דבר המחזק את חוסר מהימנותו. מעיון בתמונה נ/7
3 עולה בבירור, שהמתלונן מחזיק בידיו מכשיר הקלטה, זהה למכשיר שהוצג לעיוני ע"י
4 הנאשם במהלך המשפט, ואני קובע שאכן באותו צילום החזיק המתלונן במכשיר הקלטה,
5 ואני דוחה על הסף את גרסתו בעניין זה.
6

סוף דבר

- 7
8
9 92. עובדות האישומים הראשון והשני לא הוכחו כלל בפניי, וכך גם עובדות מס' 1 ו-3 שבאישום
10 השלישי, על כן הנני מזכה את הנאשם מכל המיוחס לו באישומים אלה.
11
12 93. בנוגע לעובדה מס' 2 שבאישום השלישי - נותר בליבי ספק שמא הנאשם אכן איים על
13 המתלוננת, על כן הנני מזכה אותו מאישום זה, מחמת הספק.
14
15 94. בהכרעת דין זו התייחסתי למחדלי חקירה רבים, שמנעו מהנאשם את האפשרות להפריך
16 את טענות המתלונן נגדו כבר בשלב החקירה. לא בכל יום כותב אני הכרעת דין בענייניו של
17 נאשם, כאשר חומר הראיות גדוש במחדלי חקירה כגון אלה. איסוף חומר ראיות מתיקים
18 אזרחיים אינו מעשה קשה, והמשטרה יכלה לעשות זאת בקלות. קבלת קלטות הסרטת
19 זירת האירועים בבניין המשרדים, היא פעולה קלה לא פחות, וכל שהיה על המשטרה לעשות
20 הוא להוציא צו לתפיסת הקלטות, וצפייה בהן. כך גם בנוגע לתפיסת מכשיר ההקלטה בו
21 החזיק המתלונן, גביית הודעות מעדים לאירועים ששמותיהם עלו מחומר הראיות ועוד.
22
23 התנהלות מעין זו חייבה את הנאשם להתהלך מאז שנת 2007 ועד היום, תחת האיום של
24 הרשעה בדין – איום שייתכן והיה יכול להיחסך מהנאשם כבר בשלב החקירות, אילו
25 המשטרה היתה מבצעת את עבודתה באופן מקצועי יותר.
26
27 ברור שאין בביקורת זו כדי להטיל רפש בכל חוקרי המשטרה, שרובם המכריע מבצע את
28 עבודתו מעבר למצופה ממנו, תוך שקידה ימים ולילות על המשמר, והכל בכדי שאזרחי
29 ותושבי המדינה יחיו בשלום ובשלווה. אותם מתי מעט, שאינם מבצעים את עבודתם באופן
30 מקצועי, וכמצופה מחוקר משטרה, אינם גורעים ממקצועיותם של הרוב המכריע, אך
31 הנתנהלותם פוגעת באותו חשוד שאת חקירתו ניהלו באופן בלתי מקצועי.
32

בית משפט השלום בחיפה

תאריך: 27.2.2012

תיק פלילי 10-03-39669 משטרת ישראל- תביעות חיפה נ' אייל מנחם

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

1 הנאשם עבר עינוי דין ממושך, החל משנת 2007 ועד היום, כאשר כל אותה העת התנוססה
2 מעל לצווארו חרב ההרשעה, וחוסר וודאות זה נגרם, בין היתר, כתוצאה מניהול הליך
3 חקירה לקוי בעניינו.

4

5

סעיף 80(א) לחוק העונשין קובע:

6

7

8

9

10

11

12

13

14

"80(א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה
יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת,
רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות
הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה,
או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין
הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית
המשפט".

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

זאיד פלאח

זאיד פלאח, שופט